

Sygn. akt I C 923/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko P. P.

o zapłatę 5052,95 zł

I zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 4500,00 zł (cztery tysiące pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwa oddala;

III zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 842,00 zł (osiemset czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu części kosztów procesu, w tym 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 923/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. wniósł w dniu 28 września 2015 r. (data stempla pocztowego) pozew przeciwko P. P., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 5052,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego P. P. na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Na kwotę dochodzoną pozvem składają się: kwoty 4500,00 zł tytułem należności głównej oraz kwota 552,95 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od dnia 21 czerwca 2014 r. do dnia wytoczenia powództwa tj. 28 września 2015 r.

Pozwany P. P., prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie zajął stanowiska w sprawie, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. w W. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do zdarzenia drogowego. P. P., kierujący samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez nieustąpienie pierwszeństwa pojazdowi marki N. nr rej. (...) nadjeżdżającemu z naprzeciwka w

wyniku czego uszkodził go. Prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie IV W 1542/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Północ w Warszawie P. P. został uznany za winnego wykroczenia art. 86 § 2 kw (akta IV W 1542/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Północ w Warszawie).

W dacie zdarzenia samochód osobowy marki H. (...) nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w (...) S.A. w W. (bezsporne).

(...) S.A. w W. przyznał i wypłacił odszkodowanie na rzecz kierującej pojazdem marki N. nr rej. (...) R. M. zadośćuczynienie oraz ryczałt na koszty związane z leczeniem w łącznej wysokości 4500,00 zł (decyzja k. 24, 26, ugoda k. 25).

Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. , doręczonym P. P. w dniu 6 lutego 2015 r., (...) S.A. w W. wezwał P. P. do zapłaty kwoty 4822,40 zł, w tym 4500,00 zł tytułem należności głównej oraz 322,40 zł tytułem odsetek ustawowych, w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania (pismo k. 30, zpo k. 31 – 32).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy o wykroczenie akta IV W 1542/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Północ w Warszawie oraz zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności akt szkody (k. 7 - 32).

Wysokość zadośćuczynienia oraz ryczałtu na koszty leczenia przyznanych i wypłaconych poszkodowanej wynikają z akt szkody.

Jednocześnie wskazać należy, że powód przedstawił kopie wezwań do zapłaty kierowanych do pozwanego z dnia 6 czerwca 2014 r., 7 sierpnia 2014 r. 3 października 2014 r. (k. 27 – 29), jednakże brak jest dowodu doręczenia pozwanemu tych wezwań, chociażby w trybie art. 139 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda (...) S.A. w W. zasługuje – co do zasady - na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia jest art. 43 pkt 1) ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania jeżeli wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.

Okoliczności zdarzenia drogowego zostały ustalone przez Sąd Rejonowy na podstawie akt sprawy o wykroczenie w sprawie IV W 1542/13 Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Północ w Warszawie.

Niewątpliwie, zgodnie z art. 11 kpc zd. pierwsze, tylko ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Owo wiązanie dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełniania. Tym niemniej, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd ustalił, że pozwany P. P. dopuścił się wykroczenia, stanowiącego podstawę jego odpowiedzialności, przede wszystkim Sąd ustalił, że P. P. w dacie zdarzenia drogowego tj. w dniu (...) r. był w stanie po użyciu alkoholu.

W związku z powyższym, Sąd uznał, że zachodzą w sprawie okoliczności, określone w art. 43 pkt 1) cyt. ustawy, w czasie zdarzenia drogowego, którego skutkiem było uszkodzenie innego pojazdu oraz naruszenie czynności organizmu R. M. – pozwany P. P. był w stanie po użyciu alkoholu, a zatem zakładowi ubezpieczeń przysługuje roszczenie o zwrot wypłaconych zadośćuczynienia i kosztów leczenia z tytułu ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, którym kierował pozwany P. P..

Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego P. P. kwotę 4500,00 zł, stanowiącą równowartość zadośćuczynienia i kosztów leczenia, jakie zakład ubezpieczeń wypłacił poszkodowanej R. M..

Powód domagał się ponadto zasądzenia skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 4500,00 zł od dnia 21 czerwca 2014 r. do dnia wytoczenia powództwa.

Wskazać należy, że powód nie wyjaśnił precyzyjnie dlaczego domaga się odsetek ustawowych od dnia 21 czerwca 2014 r. Z analizy akt wynika, że podstawą tak sformułowanego żądania jest wezwanie do zapłaty z dnia 6 czerwca 2014 r., w którym termin płatności wyznaczono na dzień 20 czerwca 2014 r. Jak wskazano powyżej, brak jest dowodu nie tylko doręczenia, ale nawet nadania tego pisma, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w tym zakresie.

Niewątpliwie jednak, powodowi przysługują odsetki ustawowe od kwoty 4500,00 zł od dnia wezwania pozwanego P. P. do zapłaty tj. od dnia 10 lutego 2015 r., z uwagi na fakt, że termin wezwania do zapłaty z dnia 4 lutego 2015 r. upływał dnia 9 lutego 2015 r. W tej dacie roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie bowiem z art. 455 kc, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Tym samym Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych za okres od dnia 21 czerwca 2014 r. do dnia 9 lutego 2015r. uznając je za niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Treść cyt. artykułu uległa z dniem 1 stycznia 2016 r. zmianie wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 56 cyt. ustawy, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Obecne brzmienie art. 481 § 1 i 2 kc jest następujące: Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Uznać zatem należy, że powodowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty należności głównej za okres od dnia 7 maja 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości wynikającej z art. 481 kc w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r., zaś za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości wynikającej w art. 481 kc w brzmieniu określonym przepisem art. art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Sąd obciążył pozwanego P. P. zwrotem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda (...) S.A. w W. stosownie do art. 100 zd. 2 kpc, zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Podkreślić należy, że Sąd oddalił powództwo jedynie w zakresie żądania co do części odsetek ustawowych. Na koszty procesu złożyły się: - 225,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa oraz 617,00 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (§ 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Pozwany P. P., pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie nie stawił się na rozprawę, nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożył wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 kpc w zw. z art. 340 kpc, wyrok ma charakter zaoczny.

W związku powyższym zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 kpc wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności; sąd z urzędu bowiem nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny. O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt IV wyroku.